

[Dyremose]

det, der giver vores liv indhold? Ja, det er bl.a. samværet med andre mennesker, men det er sandelig også følelsen af, at andre har brug for ens evner og arbejdskraft. Derfor kan vi i folketinget simpelt hen ikke være det bekendt, hvis vi ikke får rettet op på problemerne i en sådan grad, at vi kan tilbyde alle unge uddannelse eller beskæftigelse.

Både hvad angår underskuddet på betalingsbalancen, og hvad angår underskuddet på statsfinanserne, er vi inde i en selvforstærkende udvikling, der resulterer i en kraftigt stigende rentebyrde, der gør det endnu vanskeligere at rette op på økonomien. Det er ildevarslende, at hver eneste dansker fra den yngste til den ældste for øjeblikket skylder udlandet ca. 25.000 kr. og skal dække en andel af statsgælden svarende til ca. 45.000 kr. Og så er de tal, der er lagt frem for 1983, måske oven i købet en anelse optimistiske. Det fremgår af den redegørelse om situationen for den danske økonomi, som blev offentliggjort den 1. oktober, at skønnet er baseret på en international konjunkturudvikling, som vil resultere i en vækst i det danske bruttonationalprodukt på mellem 2 og 2½ pct. i 1983, og det fremgår videre, at denne internationale udvikling er meget usikker.

Der er altså en risiko for, at opgaven bliver endnu vanskeligere, og at situationen ser endnu dårligere ud, hvis der ikke bliver grebet ind. Men vi vil ikke lade stå til, vi må nødvendigvis gribe ind, det forventer den danske befolkning simpelt hen af os.

Når man for øjeblikket drøfter politik på arbejdspladserne eller ved møder rundt omkring i landet, får man en klar fornemmelse af, at befolkningens store flertal erkender de økonomiske problemer og har viljen til at acceptere de indgreb, der er nødvendige. Det er mit klare indtryk, at det store befolkningsflertal er klar over, at vi i det danske samfund har levet over evne. Man har derfor en klar forståelse af behovet for en økonomisk kursændring, og man har vilje til at bære de byrder, som nødvendigvis må følge med denne kursændring. Vi kender de rigtige midler. Nu skal vi i gang med at bruge dem.

Det første middel i regeringens program er indkomstpoltikken. Hvis de nuværende dyrtids- og taktreguleringsregler fortsatte uændret, så ville dette alene indebære en lønstigningstakt på 7 pct. pr. år. Disse 7 pct. er på niveau med den lønstigningstakt, vi kan for-

vente i de lande, vi konkurrerer med, så hvis det skal lykkes at forbedre konkurrenceevnen, så vi kan sætte gang i produktion og beskæftigelse i Danmark, skal lønstigningstakten simpelt hen længere ned.

Det er baggrunden for, at regeringen har foreslået en barsk indkomstpoltik med et midlertidigt løn- og avancementstop fra i tirsdags og frem til den 1. marts 1983. Det er også baggrunden for, at dyrtidsreguleringen sættes ud af kraft indtil den 1. januar 1985, at taktreguleringen sættes ud af kraft, at forhandlingerne med de offentligt ansatte vil blive søgt gennemført inden overenskomstafslutningen på det private arbejdsmarked, og at det sker med en lønstigningstakt, der holdes på 4 pct. om året. Og endelig er det baggrunden for, at udbetalingen af udbytter og dividender, bonus, honorarer m.v. ikke i 1983 og 1984 må være højere end i 1982. Der skal nemlig være – det er en kommentar til hr. Heinesens indlæg – og der er balance mellem de indgreb, der gennemføres over for lønmodtagerne, og de indgreb, der gennemføres over for virksomhedsejerne.

Hvis parterne på arbejdsmarkedet holder sig inden for den af regeringen afstukne ramme, vil inflationstakten i det danske samfund begrænses. Når dertil kommer, at regeringen med øjeblikkelig virkning fra foråret 1983 vil fremsætte forslag om et ekstra personfradrag, som vil betyde en skattebesparelse på ca. 100 kr. pr. måned, er det muligt gennem indkomstpoltikken at sikre en konkurrenceevneforbedring, samtidig med at den enkelte lønmodtagers reallønsudvikling er uændret i forhold til den situation, der traditionelt har været kendetegnet for dansk økonomi, hvor pengelønningerne er steget med 10–11 pct. om året for bagefter at blive inddraget i kraft af en højere inflation og nødvendige skatte- og afgiftsstigninger. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at den skattelettelse til den danske befolkning, vi taler om, er af størrelsesordenen 1,5 mia kr.

Jeg vil også gerne understrege – igen i relation til hr. Heinesens bemærkninger – at såvel dette indkomstpoltiske indgreb som alle andre forslag, regeringen påtænker, er baseret på et ønske om at fastholde den sociale balance. Det er f.eks. grunden til, at de sociale pensioner, herunder folkepensionen, fremover vil blive reguleret i henhold til prisudviklingen, således at pensionsmodta-